

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

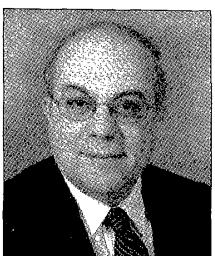
Της
Χριστιάνας
Βωνιάτη

Όπως σε κάθε προεκλογική περίοδο, έτσι και στην Κύπρο αυτόν τον καιρό διεξάγονται δημοσκοπήσεις με σκοπό τη σφυγμομέτρηση των τάσεων του εκλογικού σώματος, ενόψει των εκλογών του Φεβρουαρίου. Ένα ενδιαφέρον ερώτημα που εγείρεται, ωστόσο, είναι το κατά πόσον οι δημοσκοπήσεις απηκούν ή δημιουργούν την κοινή γνώμην. Παρέχοντας πληροφορίες σχετικά με την πρόθεση ψήφου, οι δημοσκοπήσεις ανατίθρητα μπορούν να επηρεάσουν τη συμπεριφορά των ίδιων των ψηφοφόρων. Οι ποικίλες θεωρίες που περιγράφουν τους τρόπους κατά τους οποίους τα αποτελέσματα των δημοσκοπήσεων μπορούν να επηρεάσουν την πρόθεση ψήφου, μπορούν να συνοψισθούν σε δύο γενικές ομάδες: αφενός στην επιρροή του "άρματος της εξουσίας" (bandwagon effect), και αφετέρου στη στρατηγική ψήφο (tactical voting). Οι θεωρίες που αναφέρονται στην πρώτη ομάδα υποστηρίζουν πως ο ψηφοφόρος τείνει να ακολουθεί κατά τρόπο μημπτικό τη συμπεριφορά ή την προτίμηση της πλειοψηφίας του εκλογικού σώματος. Το εν λόγῳ "bandwagon effect" αναφέρεται επίσης -με τρόπο μιωτικό- ως "αγελικό ένστικτο", για να προσδιορίσει την τάση των ψηφοφόρων να ακολουθούν το πλήθος, χωρίς να εξετάζουν κριτικά τα μειονεκτήματα ή πλεονεκτήματα του υποψήφιου που αποφοιτούνται στηρίζουν. Η δεύτερη κατηγορία θεωριών (tactical voting) που εξετάζουν τον τρόπο κατά τον οποίο οι δημοσκοπήσεις επηρεάζουν την κοινή γνώμη, βασίζεται στην ιδέα ότι οι ψηφοφόροι ερμηνεύουν την πράξη της ψήφου ως μέρος εκλογής μιας Κυβερνήσης. Αυτό οπινάνε πως συχνά δε ψηφίζουν το υποψήφιο με τον οποίο ταυτίζονται πολιτικά/ιδεολογικά, αλλά έναν άλλο, λιγότερο προτιμέτο υποψήφιο κατόπιν μιας στρατηγικής θεωρίας. Για το θέμα αυτό ζητάσαμε την άποψη δύο πολιτικών, δύο εκλογολόγων και ενός ακαδημαϊκού:

Nίκος Κατσουρίδης

- Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ΑΚΕΑ

Οι δημοσκοπήσεις λειτουργούν, όπως όλα τα άλλα φαινόμενα στη ζωή μας, κατά τρόπο τουλάχιστον διπλό. Αντανακλούν την άποψη της κοινής

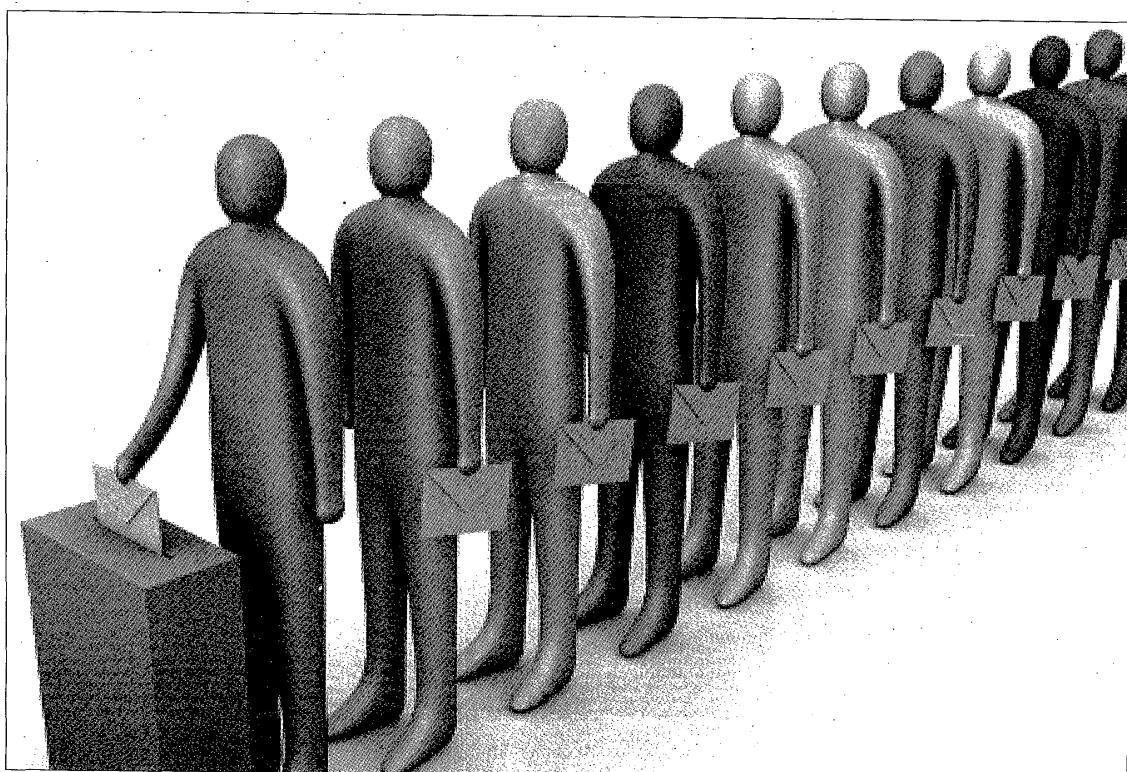
γνώμης, αλλά την ίδια στιγμή -από την ώρα που την αντανακλούν και μετά- την καθοδήγηση. Δηλαδή κάθε φαινόμενο, από τη στιγμή που εμφανίζεται, επηρεάζει την πραγματικότητα. Να σα πιάνει ένα παράδειγμα που βρίσκεται συνάντηση στην επικαιρότητα: ανεξαρτήτως από τους λόγους που δημιουργείται μια καταγιάδα, από τη στιγμή που εκδηλώνεται, επηρεάζει με τη σειρά της όλους τους παράγοντες που την έχουν διαμορφώσει. Ευτυχώς, θέλω να πιστεύω, στην Κύπρο ακόμα δεν έχουμε φτάσει στο σημείο που γίνεται σε όλες τις χώρες, όπου συνειδοτά κάποιοι παραμορφώνουν τα αποτελέσματα, στο βαθμό που να μην αντανακλούν την πραγματικότητα και να αποτελούν απλώς ψυχολογική καθοδήγηση.

Αβέρωφ Νεοφύτου

- Αναπληρωτής Πρόεδρος Δημοκρατικού Συναγερμού

Οι δημοσκοπήσεις αποτυπώνουν την άποψη της κοινωνίας σε μια συγκεκριμένη στιγμή. Για να θέω μεταφορικά, ωσδρά μια φωτογραφική μηχανή, η δημοσκόπηση απεικονίζει την κοινή γνώμη ως έχει τη στιγμή της "λίψης". Φυσικά, είναι κάποιοι που προσπαθούν να μετατρέψουν τις δημοσκοπήσεις από χρήσιμο εργαλείο σε όχημα ρυμούλησης της κοινής γνώμης. Συνάντηση, όμως, που κοινή γνώμη αντιδρά σ' αυτήν την εκμετάλλευση των μετρήσεων. Ας αναφέρω ένα απλό παράδειγμα

● Οι δημοσκοπήσεις απηκούν ή δημιουργούν την κοινή γνώμην;
Άγουν ή άγονται οι πολίτες;

μα: τον Οκτώβριο, όλες οι δημοσκοπήσεις που έγιναν στην Κύπρο έδειχναν μια μεγάλη διαφορά πρόθεσης ψήφου -είτε σε ότι αφορά τον πρώτο, είτε στο δεύτερο γύρο- ανάμεσα στον υποψήφιο που εμείς στηρίζουμε και τους άλλους δύο. Τα επιτελεία του Παπαδόπουλου και του Χριστόφη Προσπάθησαν να χρησιμοποιήσουν αυτές τις μετρήσεις για να ρυμουλκήσουν την κοινή γνώμη στην εντύπωση ότι το στοιχείο εκλογής παίζεται μεταξύ του κυβερνήτη και του συγκυβερνήτη. Η κοινή γνώμη, ωστόσο, αντέδρασε και έδωσε ένα σαφέστατο μήνυμα σε όσους προσπάθησαν να τη ρυμουλκήσουν.

Ανδρέας Πετρίδης

- Εκλογολόγος

Η άποψη ή το ερώτημα αν οι δημοσκοπήσεις επηρεάζουν ή κειραγωγούν την κοινή γνώμη, έχει μελετηθεί κατ' επανάληψη χωρίς να υπάρχει ξεκάθαρη, συγκεκριμένη απάντηση. Το ερώτημα αυτό μελετήθηκε, επίσης από επιτροπή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία, μετά από εις βάθος μελέτη και ανάλυση του θέματος, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχουν σαφείς αποδείξεις ως προς το αν οι δημοσκοπήσεις κειραγωγούν ή επηρεάζουν την κοινή γνώμη. Είναι πιθανόν οι δημοσκοπήσεις να επηρεάζουν μικρή μερίδα του εκλογικού σώματος, η οποία παραμένει αναποφάσιστη, θέλοντας στο τέλος της πημέρας να ψηφίσει αυτόν ο οποίος θα κερδίσει.

σαφείς αποδείξεις ως προς το αν οι δημοσκοπήσεις κειραγωγούν ή επηρεάζουν την κοινή γνώμη. Είναι πιθανόν οι δημοσκοπήσεις να επηρεάζουν μικρή μερίδα του εκλογικού σώματος, η οποία παραμένει αναποφάσιστη, θέλοντας στο τέλος της πημέρας να ψηφίσει αυτόν ο οποίος θα κερδίσει.

μεταβάνει παντού αλλά έχει ιστορική αναφορά. Εξάρται δηλαδή από διάφορους παράγοντες, όπως η πόσο ισχυρά είναι τα ΜΜΕ σε μια χώρα, πόσο ισχυρά είναι το κομματικό σύστημα, τι παραδίδεις υπάρχουν, ποια πολιτική κουλτούρα κ.ο.κ. Σε κάθε περίπτωση, είναι ένα αρντικό φαινόμενο, το οποίο πρέπει διαρκώς να αντιμετωπίζεται και να καταπολεμείται. Γι' αυτό το θέμα πιστεύω πως υπάρχει μια τριπλή ευθύνη: φέρουν ευθύνη οι επιτροπές δημοσκοπήσεων, οι οποίες κάνουν τις έρευνες και οι οποίες έχουν ευθύνη να τις πραγματοποιούν σωστά - χωρίς να υποκύπτουν στον πειρασμό ή στην πολιτική σκοπιμότητα. Ευθύνη έχουν επίσης τα κόμματα και οι πο-

Οι ποικίλες θεωρίες, που περιγράφουν τους τρόπους κατά τους οποίους τα αποτελέσματα των δημοσκοπήσεων μπορούν να επηρεάσουν την πρόθεση ψήφου, μπορούν να συνοψισθούν σε δύο γενικές ομάδες: αφενός στην επιρροή του "άρματος της εξουσίας" (bandwagon effect), και αφετέρου στη στρατηγική ψήφο (tactical voting).

Τότε εκεί ίσως για υπάρχει επηρεασμός. Άλλα και πάλι δεν υπάρχουν επισπευστικές αποδείξεις.

Γιάννης Μαυρής

- Εκλογολόγος (Ελλάδα)

Όντας μια μορφή εμπειρικής κοινωνικής έρευνας, ένα επιστημονικό έργαλειο, οι δημοσκοπήσεις κατά βάση της στηρίζουμε και τους άλλους δύο. Τα επιτελεία του Παπαδόπουλου και του Χριστόφη Προσπάθησαν να χρησιμοποιήσουν αυτές τις μετρήσεις για να ρυμουλκήσουν την κοινή γνώμη στην εντύπωση ότι το στοιχείο εκλογής παίζεται μεταξύ του κυβερνήτη και του συγκυβερνήτη. Η κοινή γνώμη, ωστόσο, αντέδρασε και έδωσε ένα σαφέστατο μήνυμα σε όσους προσπάθησαν να τη ρυμουλκήσουν.

Οι δημοσκοπήσεις κατά βάση της στηρίζουμε από την προφίλ μεταξύ της κοινής γνώμης, ωστόσο, τα ΜΜΕ και τα πολιτικά κόμματα προσπαθούν να χρησιμοποιήσουν προσαγανδιστικά τις δημοσκοπήσεις για να δημιουργήσουν εντυπώσεις.

Αυτό είναι ένα φαινόμενο αρντικό, που ίμαται σε μια περιασμό σε όλη την περιοχή. Εξάρται δηλαδή από διάφορους παράγοντες, όπως η πόσο ισχυρά είναι τα ΜΜΕ σε μια χώρα, πόσο ισχυρά είναι το κομματικό σύστημα, τι παραδίδεις υπάρχουν, ποια πολιτική κουλτούρα κ.ο.κ. Σε κάθε περίπτωση, είναι ένα αρντικό φαινόμενο, το οποίο πρέπει διαρκώς να αντιμετωπίζεται και να καταπολεμείται. Γι' αυτό το θέμα πιστεύω πως υπάρχει μια τριπλή ευθύνη: φέρουν ευθύνη οι επιτροπές δημοσκοπήσεων, οι οποίες κάνουν τις έρευνες και οι οποίες έχουν ευθύνη να τις πραγματοποιούν σωστά - χωρίς να υποκύπτουν στον πειρασμό ή στην πολιτική σκοπιμότητα. Ευθύνη έχουν επίσης τα κόμματα και οι πο-

λικοί για να μην μπαίνουν στον πειρασμό να χρησιμοποιούν προπαγανδιστικά τις έρευνες. Τέλος, τη μεγαλύτερη ευθύνη έχουν -πιστεύω- τα ΜΜΕ, τα οποία δημιουργούν τη στηρίζουμε από την προσπάθηση της κοινής γνώμης και τα οποία δίνουν αυτήν τη μεγάλη ισχύ στις δημοσκοπήσεις, ακριβώς επειδή τις κάνουν ειδόποιη.

Σταύρος Τομπάζος

- Επίκουρος Καθηγητής Πολιτικών Επιστημών στο Πανεπιστήμιο Κύπρου

Οι δημοσκοπήσεις έχουν δημιουργηθεί για να αποκηρύχουν την κοινή γνώμη. Πιο συγκεκριμένα, αντικαθερφέτουν την κοινή γνώμη με την πιστηπούμενη δημοσκοπήση, απειλούντας την πολιτική σκοπιμότητα. Δεδομένου ότι μια μεριδιανή διαμόρφωση της πληθυσμού τείνει να μετακινεί πάντα προς την πιστηπούμενη άποψη, η οποία βάσει της δημοσκοπήσης φαίνεται να κερδίζει, έχει μεγάλη σημασία στην παρατίτη της δημοσκοπήσης: όταν π.χ. οι δημοσκοπήσεις σχετικά με την πρόθεση ψήφου σε εκλογή γίνονται από επιτροπές Υπουργών της Κυπριακής Δημοκρατίας, τότε δικαιούται ο καθένας να υποψήφισται ότι η δημοσκοπήση εξυπηρετεί προπαγανδιστικούς σκοπούς.

